

Jan Pryszynt

"Mit Mönchen beten : Gebete, die auch uns zu Gott führen", wyd. Walter Nigg, München-Luzern 1976 : [recenzja]

Collectanea Theologica 47/1, 255-256

1977

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

w podejściu do spraw społecznych, ale i ukazując to, czego tam jeszcze nie uwzględniono.

Może najbardziej interesujące są wnioski, które w formie ostrożnej autor podaje jako podsumowanie swoich badań. Jego zdaniem wypracowanie wszelkich wskazań dla życia politycznego i społecznego winno się opierać o prawdy wiary, a więc objawienie (włączając i prawo naturalne) oraz poważne studia rzeczoznawców. Ponieważ przygotowanie odpowiednich dokumentów wymaga znacznego i długotrwałego trudu, autor opowiada się za ujęciem w jakąś formę zinstytucjonalizowaną. Ze względu na zmienność, szczególnie charakterystyczną dla dzisiejszych czasów, w życiu społecznym autor sugeruje, by wskazania miały charakter typu przejściowego, uwzględniający warunki epoki i miejsca. Wypowiedziom tym nie powinno się jednak nadawać zbyt wysokiej rangi orzeczeń doktrynalnych.

Dla zapewnienia uznania i przyjęcia wskazań, według przeświadczenia, Heierlego, mogłaby pomóc jawność odnośnie do sposobu ich przygotowania, podanie ich w formie świadczącej o świadomości granic kompetencji i bez zbędnego podkreślania autorytatywności oraz uwydatnianie, że mają one dobro ogólne na celu.

Wskazania tego mogą tylko wtedy odegrać rolę istotną, jeśli będą skutecznie prowadziły do ich realizacji w życiu, a nie kończyć się na słownych deklaracjach.

Wydaje się, że autor cel zamierzony dla pracy osiągnął, ukazał bowiem zarówno problem jak i podał pewne wytyczne w kierunku jego rozwiązania.

ks. Jan Pryszynt, Warszawa

Mit Mönchen beten. Gebete, die auch uns zu Gott führen, wyd. Walter Nigg przy współpracy s. M. Lucia OCD, München—Luzern 1976, Rex-Verlag, s. 136.

Walter Nigg, emerytowany pastor i profesor historii Kościoła na kalwińskim Wydziale Teologicznym w Zurychu zdobył jako hagiograf szerokie uznanie i poczytność, zwłaszcza na obszarze języka niemieckiego. Uznanie to zawdzięcza oryginalnemu podejściu w swoich licznych dziełach do postaci wybitnych chrześcijan rozmaitych wyznań, przede wszystkim świętych. Żywo i przekonująco potrafi przedstawić, jak na swej drodze do Boga przezwyciężali oni słabość ludzką, współpracując z działaniem Bożym w człowieku. Troszcząc się o wierność historyczną, ogranicza się do minimum balastu naukowego i kreśli życiorysy, które nie przybierają charakteru tzw. lektury budującej.

Uczony szwajcarski nie tylko pisze biografie, lecz zajmuje się także problematyką związaną ze świętością, m.in. zagadnieniem modlitwy. Przykładem tego jest wydanie przez niego zbiorku *Mit Heiligen beten*, którego kontynuacją jest omawiane dziełko.

Szczególnie trafne są uwagi Nigga ze wstępu na temat potrzeby modlitwy dla dzisiejszego człowieka, małej przydatności dalekowschodnich metod modlitwy (tak modnych obecnie na Zachodzie), roli klasztorów w kulturowaniu modlitwy. One to — jako ośrodki życia modlitewnego — zawsze odgrywają ogromną rolę w życiu chrześcijaństwa, będąc źródłem siły i żywotności, a także są centrami, gdzie można skutecznie się uczyć obcowania na modlitwie z Bogiem.

Zbiorek niniejszy zawiera krótkie teksty modlitewne, które pochodzą od przedstawicieli życia zakonnego, obejmując całą historię monastycyzmu — od esenczyków poczynając, a na współcześnie żyjących kończąc. Są to modlitwy, w pierwszym, rzędzie założycieli zakonów tak męskich, jak i żeńskich oraz członków wspólnot zakonnych, szczególnie znanych ze swej gorliwości i modlitewnego dialogu z Bogiem. Nie pominięto także reprezentantów monastycyzmu protestanckiego.

Tomik ten stanowi pożyteczną i wartościową pozycję. Zawiera poglądowy materiał ukazujący dobitnie, jak w życiu tych wielkich, wybitnych chrześcijan Bóg zajmował centralne miejsce, jak z Nim łączyła ich bardzo bliska, intymna zażyłość, jak modlitwa była wyrazem ich najgłębszych przeżyć, zwłaszcza miłości i oddania, a zarazem źródłem siły życiowej. Teksty te, ze względu na swoją głębię, mogą też, mimo że nie są tematycznie usystematyzowane, być cenną pomocą w spotkaniu z Bogiem i dla dzisiejszego chrześcijanina. Z tej racji można słusznie z wydawcami teksty te nazwać „modlitwami, które i nas do Boga prowadzą”.

Główne fakty z życia autorów modlitw i lapidarna charakterystyka ich działalności, umieszczona przed tekstem każdej modlitwy, spełniają pożyteczną rolę przez zapoznanie z tymi, którzy odegrali w nim ważną rolę.

ks. Jan Pryszynt, Warszawa